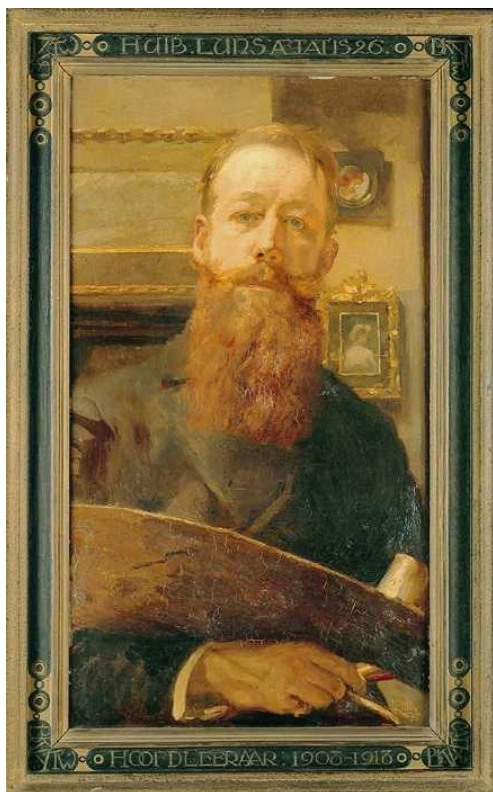

Prof. Hubert Marie Luns (1881-1942)

Prof. Luns, Hubert Marie (Huib), geb. Parijs (Frankrijk) 6 juni 1881, groeide op te Haarlem, daarna te Amsterdam, volgde aldaar de H.B.S. en bracht zijn vrije zaterdagmiddagen door op de tekenschool “Hendrik de Keyser” van de broers Antoon en Theo Molkenboer.

Bekent als schilder, beeldhouwer, grafisch ontwerper, medailleur, glasschilder, illustrator, houtsnijwerker, wandschilder, tekenaar, etser, lithograaf, schrijver (de Rubenssymphonie en Holland schildert) en kunsthistoricus.

Hoofdleraar Academie voor Beeldende Kunsten en Technische Wetenschappen te Rotterdam 1908-1918, directeur van de Koninklijke school voor kunst, techniek en ambacht te 's Hertogenbosch 1918-1923, directeur aan het Rijksinstituut tot opleiding van tekenleraren 1923-1931, hoogleraar handtekenen en geschiedenis der schilder en beeldhouwkunst aan de Technische Hogeschool te Delft 1931-1942. Hij bleef echter te Amsterdam wonen en ging reizen met de trein naar Delft, erelid van het Provinciaal Genootschap van Kunsten en Wetenschappen in Noord-Brabant 1941, kreeg de Willink Collenprijs, ridder in de orde van Oranje-Nassau, overl. Amsterdam 24 februari 1942, begr. Amsterdam begraafplaats “de Buitenveldert” 27 februari 1942, zoon van Theodorus Bernardus Johannes Luns en Elisabeth Wijs.

Hij huwde Etterbeek (België) 14 april 1909 met Harriet Anna Paula Maria Louvrier , geb. Tongeren (België) 12 januari 1889, dochter van Marie Joseph Frédéric Hubert Louvrier en Elisabeth Sylvine Thérèse Leffébure. Uit dit huwelijk 5 kinderen. De oudste zoon werd kunstschilder, de tweede zoon was Mr. Joseph Antoine Marie Hubert Luns, lid der Tweede Kamer en minister van Buitenlandse Zaken.

Zijn vader bracht hem te Londen in Alma Tadema's atelier, en zijn jong lidmaatschap van Arti bracht hem met Breitner aan de leestafel. Onderwerpen van zijn schilderijen waren portretten, figuurvoorstellingen, naaktfiguren, stilleven, dieren, strandgezichten, zelfportretten, zelf was hij ook kunstverzamelaar. Als médailleur vervaardigde hij een dertigtal penningen, alle uitgegeven door de Koninklijke Begeer te Voorschoten, waaronder vele van bekende persoonlijkheden, zoals dr ir H. Wortman, mr A.E.J. baron van Voorst tot Voorst, dr. A. Pit, prof. dr. Romano Guarnieri, prof. dr. A.H.M.J. van Rooy.

Hij was een goed redenaar en gaf veel lezingen en cursussen kunstgeschiedenis aan de Volksuniversiteiten. Het opbruisend enthousiasme van de zuiderling was hem eigen, ook zijn uiterlijk, waarvan men de spontaneïteit terstond kon aflezen, had weinig gemeenzaams met dat van de gemiddelde bedachtzame Nederlander, maar was toch een echte Nederlander in hart en nieren. Te Rotterdam kon hij de liefde voor zijn geboorteland, Frankrijk, op kennelijke wijze aan de dag leggen door zijn medewerking aan de oprichting in de oorlogsjaren van het Genootschap Nederland-Frankrijk, dat bestemd was tot intensiever verspreiding der Franse cultuur bij ons. Aan zijn bemoeiingen hiervoor dankte hij ook de eerste officiële erkenning door een benoeming tot Officier de l'Instruction Publique, een onderscheiding, voor welke hij steeds zeer gevoelig is gebleven.

Lit.:

- Nederland's Patriciaat, jrg. 49 (1963), blz. 231, 232.
- Biografisch portaal Nederland
- Rijksbureau voor kunsthistorische documentatie
- Bottenheim;in: Jaarboek van de Maatschappij der Nederlandsche Letterkunde te Leiden (1943-1945), blz. 179-187
- De digitale bibliotheek der Nederlandse Letteren
- Maandblad Amstelodanum, jrg. 24 (1937) en jrg. 29 (1942), blz. 56

Afbeelding:

- Museum Rotterdam 1163-A

Vervaardiger:

- Hubert Marie Luns (1907) zelfportret.